

עגלה ערופה פרק תשיעי סוטה מז.

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח
(א) גם' יוסי בן (יהודה)
תז"ת. ונ"ב ס"א יוחנן;

מוסף רש"י

לַיּוֹבוֹ דְּרֹבִים וְלֹא לַיּוֹב יֶעֱר. מֵאֵר
 דְּבִעִי. הַדְּרֹבִים לַהֲמִרְוֹת דָּהֵם כִּשְׁ
 לַהֲמַחֲבֹאוֹת מִבְּהֵן קְרֹבִים לַיֵּר וְאִלָּן
 רוֹם. שִׁלְחָא מִמֶּנּוּ דִּוד וְשִׁלְמָה שֶׁהָרֹב
 שְׂכָר: וְלִקְלָלָהּ הוּא. לִמְעַט כֵּן יִשְׂרָאֵל
 אֲזֻחָהּ כִּינֹה כֹּהֵן נִתְקִימָהּ: וְאִלָּא
 מֵאִי עִיבֻסִּים. דְּמִקּוֹם הַיּוֹלֵל וְהַמֵּס
 רַעִים וְהַאֲכָר מִשְׁכַּלָּת: מִן מְקוֹם עַל
 וְשִׁבּוֹ. וְאִפְּלוּ הוּא רַע נִרְאֶה לָהֶם
 טוֹב: מִן הַכֹּהֵן. מִתְּמֵד כֵּן צִלָּה
 וְאִפְ"י הִיא מְכֻוֶּרֶת מִשְׁאֵת מִן בְּעִינֵי:
 אֲדָה שְׂגִירָה דְּרֹבִים. בְּעוֹן שְׂגִירָה
 דְּרֹבִים בְּחִיטּוּקוֹת: חֲלָם. חֵד אִם
 יִלְחֵם תָּרִי חֵד אֲשֶׁר יָמוּת בּוֹ: מִי
 שְׂקִיל כּוֹלֵי הָאֵל. בְּהָאֵי קִרָּא כְּחִיב
 שְׁמֵנָה דְּכִרְסִים כִּקֵּף וּבִגְדִים וְאִלָּן
 וּבִקֵּף וּבִגְדִים וּשְׂפִחוֹת וְיִחִים וְכִרְסִים:
 כִּקֵּף וּבִגְדִים כִּקֵּף דְּשֶׁקֶל. וְאִלָּא יִזְכֹּר
 כִּקֵּף וּבִגְדִים הוּא הַיִּרְעִים וְכִשְׁמֵי תְּלִיפּוֹת
 נִגְדִים: כְּשִׁמְנָה שְׂרָיִם. בְּפִרְקָ שְׁמֵנָה
 שְׂרָיִם (שְׁמַח ק): הֵינֵעַ עַם לַיּוֹבוֹ שְׂכָר.
 מוֹרֶכֶךְ עֵשֶׂלֶם הוּא: אֲבָן שׂוֹכֵמָה.
 שְׁמַנְבָּתָה אֵת הַמַּחֲכֶה מִן הָאֲכָר
 וּמַעֲמִדָּהּ בְּזִכָּר וְיִצְיִי אֲמוֹת אֲבָן
 הַעֲמִיד הָעֲגֻלִּים שֶׁל יִרְעֵם בְּזִכָּר:
 רִבְנָן דָּהֵם. דְּזֻמָּה הִיא אֵת הַתְּלַמִּידִים
 מִפְּנֵי אֲלִיעֵם כְּשֶׁהִיא תִּשְׁמַע לִפְנֵי
 דְּכִיבִי לְאַחֵר שְׂפִירָה מִמֶּנּוּ הַמְּקוֹם
 אֲשֶׁר אֲמוֹת יוֹשְׁבִין בְּיָמֵי הַמַּהֲרֵשׁ
 רִבְנָן רַב מִמּוֹרִי שֶׁנִּסְחָפוּ הַתְּלַמִּידִים
 שֶׁהִים גְּחֹז דְּזֻמָּה: יִנְאִי מַלְכָּא קְטֻלָּה
 רִבְנָן כְּלַמֵּרִין קְדוּשִׁין בְּהַחֲמֹר
 לְשִׁלּוֹחַ (דָּף סו:). כְּעִלֵּי שְׂרִי בְּסוֹקֵר.
 גִּזְאֵי הֵם כְּלַמֵּרִין בְּחִינָה (דָּף סו:).
 קָם קִמְיֵיהֶם שְׂפִיר. כִּיבְדָּמוֹ: אֲכִסְנִיָּא

פרחיה שדחפו לאחד ^טמתלמי
וַיֹּאמֶר אֵלָיו לֹא לְבִי הֵלֵךְ כִּי
וְיִיתִים וּכְרָמִים וְצֹאן וּבֶקֶר וְעֵץ
כְּאוֹתָהּ שְׁעָה הָיָה אֵלִישֶׁעַי
וְצִרְעָתָ נִעְמָן תִּדְבֹּק בְּךָ וּבוֹרְעַן
^{טו}וַיֵּלֶךְ אֵלִישֶׁעַי דִּמְשֶׁק לֵמַח הַ
אֲמֹר לוֹ כִּךְ מִקֹּבְלָנִי מִמָּוֶה
עַבֵּד אֵיכָא דְאַמְרֵי אֲבָן שׁוֹאֵן
חֻקָּךְ לֵה אֲפֹמָה וְהִיתָה אוֹמֵר
הַנְּבִיאִים אֶל אֵלִישֶׁעַי נִהַג נָא
הוּהוּ דְחִיק יְהוֹשֻׁעַ בֶּן פִּרְחִיהָ כִּי
ר' יְהוֹשֻׁעַ בֶּן פִּרְחִיהָ אוֹל עֵרֶק
עֵיר הַקֹּדֶשׁ לֶךְ אֲלַכְסַנְדְּרִיא שֶׁ
שְׁלֵמָא כִּי אַתָּא אֶקְלַע לַהֲרוֹא
כְּמָה נָאָה אֲכַסְנִיא וְזוֹ אִילָא
מֵאָה שְׁפֹרִי וְשִׁמְתִּיהָ כֹּל יוֹמָא
בְּדַעְתִּיהָ לְקַבּוּלִיָּה אַחְוִי לִיהָ בִּ

יה יער דקרים ליה נס:
מקום קרוב להם לנט
בטטה: וזה וילס ממנו
יב קרבנות. אלמא זה היה

ו. יפה נמצאים: ערופו. פ
אחוי ליה בידים. שיקבלנו:
נפריה ורביה וכן מיוק פן י
קלה ולס ירדפיה תלל לתר

ב. ושמואל חד אמר נס וחד אמר נס בתוך
ס מאן דאמר נס יער הוה דובים לא הוו
ו"ד נס בתוך נס לא יער הוה ולא דובים
הוו וליהוי דובים ולא ליהוי יער דבעיתא אמר
יבי חנינא בשביל ארבעים ושנים קרבנות
שהקריב בלק מלך מואב הובקעו מישראל
רבעים ושנים ילדים איני והאמר רב יהודה
אמר רב^א לעולם יעסוק אדם בתורה ובמצות
אע"פ שלא לשמה שמתוך שלא לשמה
לא לשמה שבשכר ארבעים ושנים קרבנות
שהקריב בלק מלך מואב וזה ויצתה ממנו
רוח^ב שציא ממנו שלמה שכתוב ביה יאלף
ויולות יעלה שלמה^ג ואמר רבי יוסי בן חוני
רוח בתו של עננך בנו של בלק היתה
אנחות מיהא לקללה הוי^ד ויאמרו אנשי העיר
על אלישע הנה נס מושב העיר נסב כאשר
דרוני רואה וג' וכי מאתר דמים רעים וארץ
ושכלת אלא מה טובתה אמר רבי חנין
חן מקום על יושביו אמר רבי יוחנן שלשה
יציאות חן חן מקום על יושביו חן אשה על
יעלה חן מקח על^ה מקחו^ו תנו רבנן שלשה
ולאין חלה אלישע אחד שגירה דובים
תניננות ואחד שדחפו לגחוי בשתי ידים
ואחד שמת בו שנאמר^ז ואלישע חלה את
אלו אשר ימות בו תנו רבנן^ח לעולם תהא
שמואל דוחה וימין מקרבת לא כאלישע
שדחפו לגחוי בשתי ידיו ולא כיהושע בן

בשתי ידיו אלישע מאי היא דכתיב "ויאמר
הפך איש מעל מרכבתו לקראתך העת ל
ש ושמחות ומי שקיל כולי האי כסף ובגד
ק בשמנה שרצים אמר לו רשע הגיע ע
עולם" וארבעה אנשים היו מצורעים אמר
אמר ר' יוחנן שהלך להחזירו לגחוי בתשובו
מי שלחמו והתמיא את הרבים אין מספ
תלה לו להטאת ירבעם והעמידו בין
אנכי ולא יהיה לך ואיכא דאמרי רבנן דדר
מקום אשר אנחנו יושבים שם לפניך צר
היא כדוהא קא קמיל ינאי מלכא לרבנן ש
לכסנדריא של מצרים כי הוה שלמא שלח ל
מצרים אחותי בעלי שרוי בתוך ואני יושב
שפוזא קם קמיהו ביקרא שפיר עבדי ליה
מחלמדיי רבי עיניה מרוחות א"ל רשע
נחא לקמיה ולא קבליה יומא חד הוה קרי
ה סבר מרחא דחי ליה אול זקף לבינתא
מאי את הרבים אין מספיקין בידו לעשות ה
א רבי שמעון בן אלעזר אומר יצר תינוק
ער שלא נעפרה העגלה תצא ותרעה ב
יולתה כיפרה ספיקה והכלה לה נעפרה ו
תי את התורג ועד אחד אומר לא ראתי אשה
אומר ראיתי ושנים אומרים לא ראתי ה
א היו עורפין משרבו הרוצחנין במלה ענ
נקרא חורו לקרותו בן הרצחן משרבו המנ
לא אפקוד על בנותיכם כי תונינה ועל כל
יה ויוסי בן (6) יהודה איש ירושלים במלו
כהן גדול העביר הודיית המעשר אף הוא

מז.

עין משפט
גר מצוה

א [מ״י פ״ד מהל' תשובה
הל' א]:
ב ב ג ד מ״י פ״י מהל'
רוצח הלכה ח:
זא ה מ״י שם פ״ט
הלכה יג:
זב ו ז מ״י שם הל' יד:
זג ח מ״י שם הל' יב:
זד ט מ״י פ״ג מהל'
קטנה הלכה יט:

תורה אור השלם

1. חָלַף הַמֶּלֶךְ גִּבְעָה לִזְבֹּחַ שָׁם כִּי הָיָה הַבְּמִזָּה הַגְּדוֹלָה אֵלֶּף עֲלוֹת יַעֲלֶה שְׁלֹמֹה עַל הַמִּזְבֵּחַ הַהוּא: מַלְכִּים א ג ד
2. וַיֹּאמְרוּ אַנְשֵׁי הָעִיר אֵל אֱלִישֶׁע הִנֵּה כֹּה מוֹשֵׁב הָעִיר טוֹב כְּאִשׁוֹר אֲדִי רָאָה וְהַמֵּם רַעִים וְהָאָרֶץ מִשְׁכָּלָה:

מליכים ב' י"א
 3. וְאֵלֶּיךָ שָׁלַח זֶה אֶת
 הָאִישׁ אֲשֶׁר יִמּוֹת בּוֹ וְיִרְדּוּ
 אִתּוֹ וְיֹאמַר מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
 אֲנִי עָלַי כְּשֵׁי וְיֹאמַר אָבִי
 אָבִי וְיִשְׂרָאֵל
 וְתִפְשֶׁהוּ מַלְכִּים ב' י"ב
 4. וְיֹאמַר נַעֲמֹךְ הוֹלֵךְ
 בְּכִרְיִים וְחִפְרָי ב' י"ג
 5. בְּכִרְיִים כֶּסֶף וְחִפְרָי חֲרֻשִׁים
 וְכִי יִשְׁלַח מִלְּפָנֶיךָ בְּנִימִים וְיֹתֵן
 אֵל שְׂנֵי נַעֲרָיו וְיֹאמַר
 לָפָנֶיךָ מַלְכִּים ב' ה' י"ד
 6. וְיֹאמַר מֶלֶךְ לֹא לְבִי
 הָלֵךְ כֹּאשֶׁר הָיָה אִתְּךָ
 מַעַל מַכְרֵכֶרְכּוֹ לִפְנֵי אִישׁ
 זָנוּהַן לָקַחְתָּ אֶת הַנֶּסֶךָ
 וְלִקְחַתָּ בְּנִימִים וְיֹתֵמֶם
 וְקִרְמִים וְיֹאמַר וְכִשְׁ
 וְעִבְדֶּיךָ וְשִׁפְחוֹתֶיךָ

מלכים ב ה כו
6. וארבעה אנשים היו
מצרעים פתח השער
ויאמרו איש אל רעהו
מה אנחנו יושבים פה עד
מתה: מלכים ב ו ג
7. ויבא אלישע דמשק
ובן הורד מלך ארם חלה
ויגד לו לאמר בא איש
האלהים עד הנה:

מלכים ב ח א
8. ויאמרו בני הנביאים
אל אלישע הנה אנחנו
הנקום את שם לקיח צד
ישבים שם מלקיח צד
ממנו: מלכים ב ו א
9. לא אלישע על
בנותיכם כי הוצינה ועל
כלותיכם כי אתאנפתי כי
הם עם הנהגת יקרדו ועם
הקדושות ויחזרו ועם לא
יבין ללבט: הושע יד י
10. אלילי כל כי היתי
כאפי קיץ בעללת
כציר אין אשכול לאבול
בכרדה אותה נפשי:
מכיל א א

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones